

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Cererea de divorț poate fi introdusă de unul dintre soți sau de ambii soți. În anumite circumstanțe, divorțul trebuie să fie precedat de o perioadă de reflecție de șase luni. Aceasta se aplică dacă:

ambii soți solicită acest lucru;

unul dintre soți locuiește permanent cu unul dintre copiii lor care are sub 16 ani și se află în custodia aceluia soț; sau

doar unul dintre soți dorește desfacerea căsătoriei.

Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, cuplurile aflate în situațiile de mai sus au, de asemenea, dreptul de a divorța fără o perioadă de reflecție. Acest lucru este valabil în cazul în care cuplul a trăit separat timp de doi ani. Unul dintre soți are, de asemenea, dreptul de a divorța fără o perioadă de reflecție dacă se constată că este probabil ca acesta să fi fost obligat să se căsătorească sau dacă s-a căsătorit înainte de vârsta de 18 ani fără autorizarea instanței competente. În cazul în care căsătoria a avut loc deși soții sunt rude apropiate, sau dacă unul dintre soți era deja căsătorit sau făcea parte dintr-un parteneriat înregistrat iar căsătoria anterioară sau parteneriatul anterior nu fusese desfăcut, fiecare dintre soți are dreptul de a divorța fără o perioadă de reflecție.

2 Care sunt motivele de divorț?

Un soț are întotdeauna dreptul de a obține o hotărâre de divorț și nu trebuie să existe motive speciale pentru o astfel de hotărâre.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Dacă unul dintre soți a preluat numele de familie al celuilalt soț, acesta are dreptul de a reveni la ultimul nume de familie dinaintea căsătoriei.

3.2 împărțirea bunurilor soților

După divorț, bunurile cuplului trebuie împărțite între soți. Principiul general este că bunurile sunt împărțite în mod egal. Motivul desfacerii căsătoriei nu are importanță pentru partajarea bunurilor cuplului.

3.3 copiii minori ai soților

După divorț, soții continuă automat exercitarea în comun a autorității părintești asupra copiilor lor. Exercițarea în comun a autorității părintești poate, totuși, să înceteze ca urmare a deciziei unei instanțe:

la propria inițiativă a instanței, dacă instanța consideră că exercitarea în comun a autorității părintești este în mod evident incompatibilă cu interesele superioare ale copilului; sau

la cererea unuia dintre soți, dacă instanța consideră că este în interesul superior al copilului ca unul dintre soți să exercite singur autoritatea părintească.

Dacă ambii soți solicită încetarea exercitării în comun a autorității părintești, instanța este obligată să îndeplinească cererea.

Ambii părinți sunt responsabili pentru întreținerea copilului lor. Părintele care nu locuiește cu copilul îndeplinește obligația de întreținere plătiind celuilalt părinte contribuții la întreținerea copilului.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

După divorț, fiecare soț este responsabil să se întrețină singur. Excepțiile se aplică numai în anumite situații speciale, de exemplu dacă unul dintre soți are dificultăți în a se întreține singur după desfacerea unei căsătorii de lungă durată sau dacă există alte motive speciale.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Nu există norme privind separarea legală în legislația suedeză.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Nu există norme privind separarea legală în legislația suedeză.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

Nu există norme privind separarea legală în legislația suedeză.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

Nu există norme privind anularea căsătoriei în legislația suedeză. O căsătorie poate fi desfăcută fie în cazul decesului unuia dintre soți, fie dacă instanța pronunță o hotărâre de divorț.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

Nu există norme privind anularea căsătoriei în legislația suedeză.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

Nu există norme privind anularea căsătoriei în legislația suedeză.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Numai instanța poate decide desfacerea unei căsătorii prin divorț. Există însă opțiuni alternative pentru rezolvarea diferitelor probleme care pot apărea în legătură cu divorțul.

Soții pot beneficia de mediere familială, care are ca scop soluționarea conflictelor domestice. Cuplurile pot solicita ajutorul pentru soluționarea problemelor și conflictelor, astfel încât să își poată continua mariajul. Dacă există deja o separare de facto, medierea familială poate contribui la atenuarea conflictului și facilitarea cooperării adulților în rolul lor parental. Medierea familială este furnizată de sectorul public (autoritățile locale), organismele bisericești și alte persoane. Autoritățile locale sunt responsabile să se asigure că se oferă mediere familială oricărei persoane care o solicită.

Soții au, de asemenea, dreptul la „discuții de cooperare”. Aceste discuții nu sunt orientate către relația dintre adulți, ci către copii. Discuțiile de cooperare au ca obiectiv în principal obținerea unui acord privind autoritatea părintească asupra copiilor, locuința acestora și drepturile de vizită. Discuțiile de cooperare au loc sub supravegherea unor specialiști. Autoritățile locale sunt responsabile să se asigure că sunt oferite discuții de cooperare oricărei persoane care le solicită.

Dacă soții doresc să facă o schimbare cu privire la autoritatea părintească asupra copiilor, locuința acestora sau drepturile de vizită, aceasta se poate face prin încheierea unui acord în acest sens. Un astfel de acord trebuie să fie aprobat de comitetul local pentru protecția socială.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Nu există norme privind separarea legală sau anularea căsătoriei în legislația suedeză.

Prima condiție pentru depunerea unei cereri de divorț la o instanță suedeză este că instanța suedeză trebuie să aibă competență pentru audierea cauzei. Pe lângă dispozițiile Regulamentului Bruxelles II, următoarele situații sunt, de asemenea, reglementate în conformitate cu normele autonome suedeze privind competența judiciară:

dacă ambii soți sunt cetățeni suedezi;

dacă solicitantul este un cetățean suedez și locuiește în Suedia sau a locuit anterior în Suedia după împlinirea vârstei de 18 ani;

dacă solicitantul nu este un cetățean suedez, dar locuiește în Suedia de cel puțin un an; sau

dacă pârâtul locuiește în Suedia.

Dacă se demonstrează că o instanță suedeză are competență pentru examinarea unei cereri de divorț, aceasta este examinată de instanța districtuală („tingsrätt”) din Suedia în circumscripția căreia locuiește unul dintre soți. Dacă niciunul dintre soți nu locuiește în Suedia, cauza este audiată de instanța districtuală Stockholm („Stockholms tingsrätt”).

Există două moduri de introducere a unei proceduri de divorț la instanța districtuală. Dacă ambii soți doresc să divorțeze, aceștia pot depune o cerere comună. Dacă însă doar unul dintre ei dorește să obțină divorțul, soțul care dorește divorțul trebuie să depună o cerere la instanța districtuală. În ambele cazuri, trebuie incluse copiile certificatelor de naștere ale ambilor soți. Acestea pot fi solicitate de la Agenția Fiscală Suedeză („Skatteverket”).

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Într-o procedură privind divorțul și aspectele conexe, asistența judiciară poate fi acordată numai dacă există *motive speciale*.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Nu există norme privind separarea legală sau anularea căsătoriei în legislația suedeză.

Da, se poate introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri de divorț.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Conform

Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (Regulamentul Bruxelles II)

, o hotărâre pronunțată într-un stat membru va fi recunoscută în alte state membre fără a fi necesară nicio procedură specială. Există, cu toate acestea, anumite motive de nerecunoaștere.

Regula principală din Regulamentul Bruxelles II este prin urmare că o hotărâre de divorț sau separare legală sau anulare a căsătoriei care a fost pronunțată în orice stat membru trebuie în mod automat să fie tratată în același mod și să aibă aceleași efecte juridice ca o hotărâre echivalentă suedeză. Deși regulamentul se bazează, prin urmare, pe principiul recunoașterii automate, este posibil ca o parte interesată să obțină o declarație conform căreia o hotărâre străină este sau nu recunoscută în Suedia. O astfel de cerere este depusă la instanța de al doilea grad de jurisdicție Svea („Svea hovrätt”), care în acest stadiu ia o decizie privind cererea fără consultarea părții adverse.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

Trebuie depusă o cerere la instanța de al doilea grad de jurisdicție Svea pentru a folosi posibilitatea prevăzută în Regulamentul Bruxelles II privind obținerea unei declarații că o hotărâre străină este recunoscută în Suedia (a se vedea întrebarea 14 de mai sus). În cazul în care instanța de al doilea grad de jurisdicție Svea a declarat în cadrul procedurii că hotărârea în cauză trebuie să fie recunoscută în Suedia, partea adversă poate solicita revizuirea hotărârii. Cererea de revizuire se depune la instanța de al doilea grad de jurisdicție Svea, care va examina ambele părți în cadrul procedurii. O cale de atac poate apoi fi introdusă la Curtea supremă („Högsta domstolen”) împotriva unei decizii privind cererea de revizuire de către instanța de al doilea grad de jurisdicție Svea.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

O cerere de divorț care este soluționată de o instanță suedeză trebuie să fie examinată întotdeauna în temeiul legislației suedeze (principiul *lex fori*).

Cu toate acestea, în anumite cazuri trebuie să se ia în considerare dispozițiile legislației străine. Aceasta se aplică în următoarele cazuri:

dacă ambii soți sunt cetățeni străini și niciunul nu a locuit în Suedia timp de cel puțin un an, hotărârea de divorț nu poate fi pronunțată împotriva voinței unuia dintre soți dacă nu există motive pentru aceasta în temeiul legislației statului în care unul sau ambii soți sunt cetățeni;

dacă ambii soți sunt cetățeni străini și unul dintre ei susține că nu există motive pentru desfacerea căsătoriei în temeiul legislației statului în care își are cetățenia, hotărârea de divorț nu poate fi pronunțată dacă, având în vedere interesele soțului sau ale copilului ambilor soți, există motive speciale pentru a nu face acest lucru.

Dacă ambii soți sunt cetățeni străini și unul dintre ei susține că nu există motive pentru desfacerea căsătoriei în temeiul legislației statului în care își are cetățenia, hotărârea de divorț nu poate fi pronunțată dacă, având în vedere interesele soțului sau ale copilului ambilor soți, există motive speciale pentru a nu face acest lucru.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 01/06/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.